

قسمت پنجم فاصله یابی تعداد صفحات: ۹	بسمه تعالی جزوه مهندسی اطلاعات تهیه و تنظیم: دکتر علیرضا قراگوزلو کد جزوه: ۱-۱۰ ۱۳۸۹	 آموزشکده نقشه برداری
---	---	---

فاصله یابی

پیمودن بین دو نقطه را با یک یک اندازه گیری فاصله یا طول یابی می گویند. اندازه گیری فاصله یکی از قسمت های مهم و اصلی اندازه گیری است و اغلب اوقات به عنوان مبنای برداشت مورد استفاده قرار می گیرد.

در گذشته واحدهای طول غالباً متکی بر بعضی روش ها و مدل های عادی بوده مثلاً *brasse* یا ارش (به اندازه ۱ متر و ۶۲ سانتی متر به اندازه دوبازوی باز)، *aune* معادل ۱/۱۱۸ متر (مساوی اذرع) یا *pies* (که واحد طول سابق فرانسه که معادل ۰/۳۲۴۸ متر بوده) و *paunce* معادل یک دوازدهم پا یا به عبارتی ۰/۰۲۷ متر؛ که چون تا مدت های مدید مشخص نمودن این گونه واحدها معوق مانده بود، مشکلاتی را نه تنها در نقشه برداری و ژئودزی بلکه در علوم دیگر هم ایجاد کرده بود. در سال ۱۷۹۱ در فرانسه انجمن عمومی اوزان و مقادیر به منظور اصلاح و رفع مشکلات مربوطه تصمیم گرفت تا واحد طول جدیدی را ابداع نماید. این واحد متر بود که امروزه واحد بین المللی اندازه گیری فاصله است و در حدود یک چهل میلیونیم ($\frac{1}{40 \times 10^6}$) محیط استوا می باشد. نمونه اصلی متر برتولی *Breuteuli* حوالی پاریس نگهداری می شود و در سال ۱۸۸۹ سی کپی از آن بین ۱۸ کشور توزیع گشت.

طی سال های ۱۸۸۰ نوارها و مفتول های فلزی توسط ژادین سوئدی ساخته شد. در سال ۱۹۸۷ دانشمندی فرانسوی-سوئیدی به نام جیلیوم انوار را کشف کرد و مفتول های انواری ساخته شد. با پیدایش دستگاههای الکترونیکی تحول بزرگی در اندازه گیری فاصله به وجود آمد. تلئورومتر دستگاهی است که بهتر جوابگوی نیازهای نقشه برداری است و در سال ۱۹۵۷ به صورت تجاری در آمد. این دستگاه با استفاده از امواج کوتاه کار می کند و بر مبنای اصل مقایسه فاز متکی است. بعدها این دستگاه توسط *Wadley* و *Fejer* و *Hew itt* اهل آفریقای جنوبی کامل گشت. قدرت اولین تلئورومتر ۸۰ کیلومتر با دقت ۱۰ سانتی متر بود.

سالهای بعد تلنور و مترهائی با قدرت زیاد تر تولید شدند. کم کم تکنولوژی نقشه برداری دچار تحول گشت و دستگاههای تمام خودکار آمدند که نقشه برداری توانست با استفاده از دستورالعمل همراه آن عملیات و محاسبات مربوط به آنها را انجام دهد.

طبق تعریف نقشه باید فواصل اندازه گیری شده روی زمین به صورت افقی باشد یا این که با انجام محاسبات طول های غیر افقی را به طول افقی تبدیل نمود.

طرق مختلف اندازه گیری فاصله

اندازه گیری فاصله به دو طریق دسته بندی شده است:

۱- اندازه گیری به طریق مستقیم

۲- اندازه گیری به طریق غیر مستقیم

۱- اندازه گیری به طریق مستقیم

الف) قدم انسانی Pacing

در کارهای کم دقت و یا برآوردهای اولیه ی مسافت می توان از قدم انسانی استفاده کرد. قبل از شروع باید قدم استاندارد خود را به وسیله ی واحدی سنجید. برای این کار ابتدا یک طول صد متری را قدم می کنند تا طول متوسط هر قدم یا به عبارتی طول قدم استاندارد شخص به دست آید. سپس فاصله مورد نظر را با قدم اندازه گیری می کنند. برای جلوگیری از اشتباه از یک وسیله جیبی به نام قدم شمار یا پاس متر Pedometer استفاده می شود که با داشتن یک کنتور به جلی تعداد قدم ها مستقیماً فاصله پیموده را نشان می دهد. دقت نسبی این روش توسط افراد با تجربه به یک صدم می رسد.

ب) سرعت ثابت

در این روش از رابطه $x = vt$ استفاده می شود که با مشخص بودن سرعت ثابت خود در واحد زمانی می توان فاصله را به دست آورد. تجربه نشان داده که کاروان های شتر دارای سرعت نسبتاً ثابت هستند؛ به همین دلیل برای اولین بار محیط نصف النهار را با آن اندازه گیری کردند.

پ) چرخ غلطان یا ثابت گردونه ای Odometer

این دستگاه مانند چرخ دوچرخه است که بر روی زمین می غلطد. تعداد دورهای در

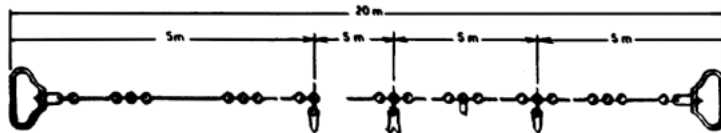
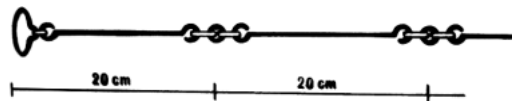
زمان حرکت روی کنتور ثبت می شود و با معلوم بودن محیط چرخ آن، فاصله دو نقطه مشخص می گردد. این روش دارای دقت نسبی یک دویستم است و اولین بار برای تهیه نقشه ۱:۸۰۰۰۰ استفاده شده است.

ت) استوانه های دوار

در این روش نخى به طول كافی دور استوانه ای پیچیده شده و در جعبه ای قرار گرفته و با باز شدن نخ استوانه می چرخد و یک کنتور تعداد دور آن را نشان می دهد. برای اندازه گیری فاصله A تا B باید از نقطه A به B حرکت کرد. با بل شدن نخ تعداد دورها مشخص می شود و با استفاده از محیط استوانه می توان طول AB را محاسبه نمود. دقت این روش یک سیصدم است و از آن می توان در تکمیل نقشه های کوچک مقیاس و تهیه کروکی های نسبتاً دقیق استفاده کرد.

ث) زنجیر مساحی Surveyor's chain

این ابزار از سلسله مفتول های فلزی به طول ۱۰ تا ۲۰ سانتی متر ساخته شده است که به وسیله ی حلقه های مخصوص فلزی به هم اتصال می یابند. هر رشته آن از ۵۰ تا ۱۰۰ مفتول تشکیل شده است و از پلاک های مختلف برای نشان دادن محل دسی متر و متر استفاده می شود. این وسیله را همراه با فیش های مخصوص استفاده می کنند که برای نشان کردن نقاط به کار می روند. دقت نسبی این روش یک هزارم است.

ج) نوارهای اندازه گیری Tapes

این نوارها از نوع فلزی، پارچه ای یا پلاستیکی هستند که دقت اندازه‌گیری با آن‌ها بین یک هزارم تا یک پنج هزارم است. نوارهای پلاستیکی و پارچه ای برای اندازه‌گیری‌های دقیق استفاده نمی‌شود چرا که تغییر طول آنها در مقابل عوامل مختلف - برای نوار پلاستیکی کشش و عوامل جوی مثل گرما و سرما و برای نوار پارچه ای اثر رطوبت - زیاد است.

نوارهای فلزی اغلب از جنس فولاد هستند و طول آن‌ها از ۳ تا ۱۰۰ متر می‌باشد. دقت آن بستگی به روش اندازه‌گیری دارد و معمولا می‌توان به دقت یک پنج هزارم دست یافت. در شرایط خاص با رعایت و محاسبه خطاها می‌توان دقت را به یک صد هزارم نیز رساند. چون هر نوار فلزی در اثر نیروی کششی و نیز دمای خاصی، طول اسمی خود را داراست، برای دقت بیشتر در اندازه‌گیری، نوارهای فلزی را همراه با کشش سنج و دما سنج استفاده می‌کنند به این طریق که کشش سنج را در دو سمت نوار قرار می‌دهند و نیروی کششی برابر با نیروی استاندارد به نوار وارد می‌کنند و دمای محیط را در همان لحظه یادداشت می‌نمایند. با توجه به اختلاف دمای محیط و دمای استاندارد و نیز ضریب انبساط طولی خطای حاصل در اندازه‌گیری را محاسبه و در آن دخالت می‌دهند. (فرمول‌های مربوط در قسمت تصحیح اندازه‌گیری با نوار)

چ(مفتول انوار)سیم انوار، متر انوار) Invar

در کارهای دقیق اندازه‌گیری از این وسیله استفاده می‌شود. انوار آلیاژی است از آهن و فولاد که از ضریب انبساط حرارتی بسیار اندکی ($\alpha = 4 \times 10^{-7}$) برخوردار است و تغییرات طول آن تحت عوامل جوی گوناگون مثل گرما بسیار کم است. دقت اندازه‌گیری با مفتول انوار بسیار زیاده‌تر از نوار انوار است و مورد استفاده آن در ژئودزی برای اندازه‌گیری طول مبنا یا باز (Base) است. مفتول انوار را روی سه پایه ای که دو تا وزنه به آن آویزان است نصب کرده و به حالت تعلیق از آن استفاده می‌شود؛ بنابراین متر کشی با آن نسبتا سخت است. طول این نوار ۲۴ متر است و دقت اندازه‌گیری با آن به یک میلیونیم (یک میلی متر در کیلومتر) می‌رسد.

متر کشی روی سطح هموار و امتداد گذاری

وقتی فاصله مورد نظر از طول متر کم تر باشد، مشکلی در عمل به وجود نمی آید و به راحتی می توان فاصله دو نقطه را اندازه گیری نمود؛ ولی اگر فاصله زیادتر از متر باشد روش کار به این ترتیب است که دو ژالون را در ابتدا و انتهای فاصله مورد نظر قرار می دهیم. سپس طول مورد نظر را به قطعاتی که از طول متر کم تر است بخش می کنیم.

یک نفر پشت ژالون A می رود و با راهنمایی او شخص دیگری ژالون سومی را بین A و B طوری قرار می دهد که نفر اول ژالون قرار داده شده و ژالون های مستقر در نقاط A و B را در یک خط ببند. سپس محل مورد نظر را با میخ علامت زده و نقطه دیگر را مشخص می کنند. این عمل را ژالون گذاری یا امتداد یابی می نامند. در کارهای دقیق برای امتدادیابی از دوربین نقشه برداری (معمولا تئودولیت) استفاده می کنند.

مترکشی روی سطح شیب دار

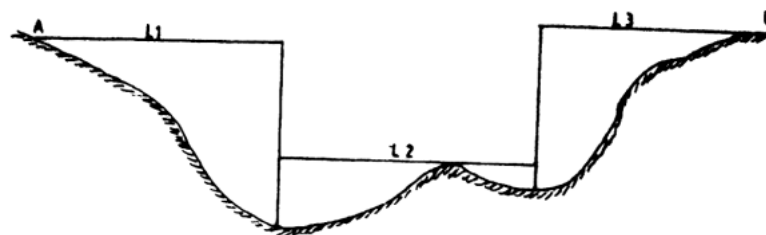
اگر سطح ناهموار باشد یا به عبارتی شیب دار باشد از دو روش زیر استفاده می گردد:

۱- مترکشی افقی

۲- مترکشی در امتداد سطح شیب دار

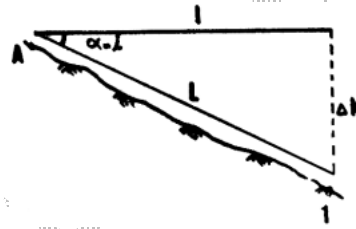
۱- مترکشی افقی

یک طرف نوار را در نقطه ای که ارتفاع زیادتری دارد، قرار می دهند و طرف دیگر آن را در فضا طوری نگاه می دارند که متر به حالت افقی درآید. برای افقی نگاه داشتن متر می توان از شمشه یا تراز بنایی استفاده کرد ولی معمولا این کار با چشم انجام می شود و برای آنکه درجه متر درست در امتداد قائم نقطه انتهایی قرائت شود از شاغول یا ژالونی که به شکل قائم در انتهای فاصله مورد نظر قرار داده می شود استفاده می کنند.

۲- مترکشی در امتداد سطح شیب دار

اگر شیب ثابت باشد، مترکشی را روی سطح شیب دار انجام می دهند و با اندازه‌گیری زاویه شیب با شیب سنج یا اندازه‌گیری اختلاف ارتفاع، فاصله افقی را محاسبه می کنند. اگر زاویه استفاده شود از رابطه $l = L \cos \alpha$ می توان طول را محاسبه کرد. ولی اگر اختلاف ارتفاع دونقطه در دست باشد می توان از رابطه $l^2 = L^2 - \Delta h^2$ استفاده نمود. برای این کار دوربین نقشه برداری بین دو نقطه قرار می گیرد (تراز می شود) و در محل هر نقطه یک شاخص قرار داده می شود. با قرائت ارتفاع نقطه A دوربین را به سمت شاخص نقطه B نشانه روی کرده و ارتفاع آن را نیز قرائت و اختلاف ارتفاع را به دست می آوریم.

تصحیح اندازه گیری طول با نوار

الف) تصحیح کالیبراسیون Standardization

وقتی طول واقعی نوار با طول اسمی آن مساوی نباشد به فاصله اندازه‌گیری تصحیحی به دو صورت وارد می شود:

- ۱- اگر طول واقعی نوار بلندتر از طول اسمی آن باشد، فاصله خوانده شده کمتر از مقدار واقعی آن است و تصحیحی که وارد می شود مثبت است.
- ۲- اگر طول واقعی نوار از طول اسمی آن کوتاه تر باشد، فاصله خوانده شده زیادتز از مقدار واقعی است و تصحیحی که وارد می شود منفی است.

مقدار خطای متر از رابطه ای حاصل می گردد که در آن l طول اسمی و l' طول واقعی و C_l تصحیحی طولی برای یک متر است:

$$C_l = \frac{l' - l}{l}$$

که این رابطه برای L متر اندازه گیری شده برابر است با:

$$C_L = \frac{l' - l}{l} \times L$$

و مقدار طول واقعی می شود:

$$L' = L + C_L$$

از رابطه روبه رو نیز می توان استفاده کرد:

$$L' = \frac{l'}{l} \times L$$

برای مساحت نیز این تصحیح استفاده می شود و فرمول آن از این قرار است:

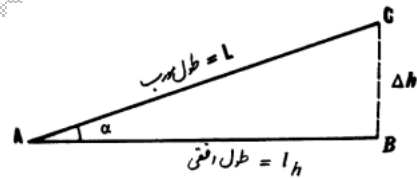
A مساحت ظاهری، A' واقعی، l طول اسمی و l' طول واقعی

$$A' = A \left(\frac{l'}{l} \right)^2$$

(ب) تصحیح شیب یا افقی کردن Correction for Slope

الف- برای مناطق کم شیب

با در نظر گرفتن مثلث قائم الزویه ABC روابط نوشته می شود:

$$L - l_h = C_h$$

$$l_h = L \cos \alpha$$

$$L - L \cos \alpha = C_h = L(1 - \cos \alpha) = 2L \sin^2 \frac{\alpha}{2}$$

در زاویه های کوچک مقدار \sin با خود زاویه برحسب رادیان برابر است پس می توان نوشت:

$$\sin \alpha = \alpha = \frac{\Delta h}{L} \Rightarrow \frac{\alpha}{2} = \sin \frac{\alpha}{2} = \frac{\Delta h}{2L}$$

$$C_h = 2L \left(\frac{\Delta h}{2L} \right)^2 = \frac{(\Delta h)^2}{2L} \Rightarrow C_h = \frac{(\Delta h)^2}{2L}$$

ب- برای مناطق شیب دار

$$C_h = L - l_h \Rightarrow l_h = L - C_h \Rightarrow l_h^2 = (L - C_h)^2$$

$$L^2 = l_h^2 + \Delta h^2 \Rightarrow l_h^2 = L^2 - \Delta h^2$$

با در نظر گرفتن دو رابطه بالا:

$$(L - C_h)^2 = L^2 - \Delta h^2$$

$$(L - C_h) = (L^2 - \Delta h^2)^{\frac{1}{2}}$$

با بسط تیلور دادن عبارت بالا:

$$C_h = \frac{\Delta h^2}{2L} + \frac{\Delta h^4}{8L^3} + \dots$$

در رابطه فوق زمانی که شیب زمین از ۲۰٪ کمتر شود، به علت کوچک بودن مقدار از جزء دوم به بعد

صرف نظر شده و همان $C_h = \frac{\Delta h^2}{2L}$ حاصل می شود

(پ) تصحیح درجه حرارت Correction for temperature

هر نوار اندازه گیری در دمای مشخصی استاندارد شده است. در دمای متفاوت طول نوار کمتر یا زیادتر

خواهد شد. معمولاً دمای استاندارد ۲۰ درجه سانتی گراد است. تغییر طول برابر است با:

$$\Delta L = \alpha L(t - t_0)$$

که در آن t_0 درجه حرارت استاندارد، t درجه حرارت محیط کار، L طول قرائت شده و α ضریب

انبساط طولی است که برای فولاد 11.5×10^{-6} و برای انوار 6.3×10^{-7} است. این مقدار برابر است با مقدار

افزایش طول یک متر از نوار هنگامی که دما یک درجه زیاد شود.

(ت) تصحیح نیروی کشش Correction for tension

نیروی کشش استاندارد F_0 ، نیروی کشش وارده F ، S سطح مقطع نوار و E ضریب الاستیسیته یا

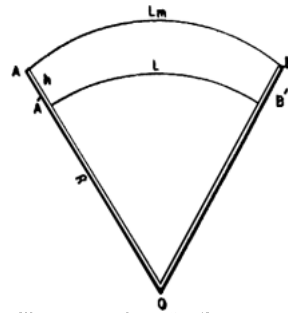
ارتجاعی یانگ که برای فولاد برابر است با 2.109×10^6

$$\Delta L = \frac{L_0(F - F_0)}{S.E}$$

(ث) تصحیح تبدیل به سطح متوسط دریا Reduction to Mean sea Level

چون انتقال اندازه ها از روی زمین به صفحه تصویر مستقیماً امکان ندارد، لازم است فواصل اندازه گیری

شده روی زمین بر روی سطح مبنا تصویر شوند. بنابراین در مورد فواصل اندازه‌گیری شده تصحیحی صورت می‌گیرد. اگر طول اندازه‌گیری شده ی AB را L_m و طول تصویر آن بر سطح متوسط دریا L و ارتفاع متوسط AB نسبت به سطح ژئوئید را h فرض کنیم در این صورت طبق شکل خواهیم داشت:

$$\frac{L}{L_m} = \frac{R}{R+h}$$

$$L = L_m \frac{R}{R+h}$$

$$C = L - L_m = L_m \left(\frac{R}{R+h} - 1 \right) = -L_m \frac{h}{R+h}$$

اگر h مثبت یعنی خط AB بالای سطح متوسط دریا باشد تصحیح منفی و در غیراین صورت مثبت خواهد بود.

علاوه بر این ها، تصحیحات دیگری وجود دارد که چون ما را از موضوع موردنظر دور می کند از تشریح

آن صرف نظر نموده و تنها آن ها را نام می بریم:

۱- تصحیح اثر کمانی شدن نوار، شنت یا کمانه Correction for sag

۲- تصحیح اثر خارج امتدادی Correction for malalignment

۳- تصحیح امتداد گذاری

علاوه بر این‌ها خطاهای تصادفی (مثل قرائت) و سیستماتیکی هستند که باتصحیحات مربوط به خود کنترل

می شوند.